

MALE NOVICE

Izhajajo vsak torek, četrtek in soboto ob 4. uri popoldne. — Posamezne številke 20 v. — Po pošti se list ne pošilja

Nobenega glasovanja na Spodnjem Štajerskem.

Dunaj, 30. avgusta.

Na pristojnem mestu se je računalo še danes dopoldan z glasovanjem v Mariboru kot z gotovim dejstvom, pa danes popoldne odvzame ta up dr. Rennerju znana vsebina odgovorne note. Kakor se izjavlja na pristojnem mestu, je najvišji svet (gotovo radi novih jugoslovanskih spletkarij) opustil misel glasovanja; meja bi naj šla ob svodnje štajerski Muri. Tako piše dobesedno predstavljeno najhujši in najbolj nemškonacionalno

zagriženi graški list „Tagblatt“ od 31. avgusta. Pa saj tudi opazamo na še pred nekaj dnevi vsled upa glasovanja tako ošabnimi in ponosnimi Nemci v Mariboru, da jim zopet klonijo germanske glave v prah vdanosti pod jugoslovansko žezlo. Dr. Mravlagg, Orosel in kompanjoni so se že zopet na tihem pripravljali na boj v upu morebitne zmage, pa: Vanitas vanitatum et omnia sunt vana! (Nečimernost čez nečimernost in vse je nečimerno) tudi upi glasovanja v Mariboru so bili za Nemce le nečimernost.

Mir nasilja.

V nekaj dnevih bodo Avstriji končno predloženi mirovni pogoji v poslednji izvršitvi, katere mora potem brezpogojno in brez ugovora podpisati. V teh dneh švigajo zlasti z ozirom na Maribor in Radgono med občinstvom razne yznemirljive vesti, katere širijo Nemci in nemško časopisje. Za take govorce ni nobene stvarne podlage in popolnoma izključeno nemogoče se nam zdi, da bi nas hoteli mogočni gospodarji sveta v zadnjem trenutku udariti še na štajerski meji. Istotako gotovo je pa tudi, da imamo mogočne sovražnike, ki bi nam hoteli skodovati, kjer in kadar morejo. A tudi, če izpadejo meje tako, kakor je stalo v prvotnih pogojih, bomo vseeno težko oškodovani in nimamo nobenega vzroka, da bi se veselili pariških določb. Pariški mir za nas ni mir pravičnosti, ampak mir nasilja in samovolje. Mi smo edini narod, pri katerem se je kršilo načelo samoodločbe v velikem obsegu in na vseh straneh ter brez vseh stvarnih razlogov. Nemci so morali odstopiti velike in lepe pokrajine, toda te pokrajine so imele tujerodno prebivalstvo, kakor Poznanj, Prusija, Lorena in Schlesvig ali prebivalstvo, ki je prostovoljno hotelo izpod nemške države, kakor Alzacija. Celo v Gornji Sleziiji in na Mazurskem, kjer je prebivalstvo odločno poljsko, a še manj zavedno, je ententa bila tako tenkočutna napram Nemcem, da je odredila najprej glasovanje. Cehi dobe skoraj eno tretjino nemškega prebivalstva, ki res ne mara biti pod Cehi, a zato priklonitev govore najtehtnejši gospodarski in zemljepisni razlogi. Češko kraljestvo je tako zaokrožena celota, da iz nje ni mogoče izločiti Nemcev. Madžarsko kraljestvo izgubi dve tretjini svojega prebivalstva, a to popolnoma na podlagi samoodločbe narodov, ker to prebivalstvo, katero dobe Rumuni, Cehi,

Jugoslovani, narodnostno ni madžarsko. Celo pri Bolgarih in Turkih ententa ne mara kršiti narodnostnega načela.

Edina izjema so Jugoslovani. Na naši severni meji se je kršilo na Koroškem narodnostno načelo na bolesten način v našo škodo. Deloma so koroške Slovence naravnost podvrgli Nemcem in Lahom, deloma so dali ljudstvu, ki vsled tisočletne sužnjosti nima svobodnega razsodka, svobodo glasovanja. Glasovanje ima smisel samo, kjer je svoboda, kjer je pa ni — svobode razsodka namreč — tam glasovanje ni nič drugega, kakor slepilo za novo zaslužjenje. Tudi na Štajerskem nam bodo v najboljšem slučaju pogoji miru zasadili nekaj bolestenih trnov. Na Primorskem so naše Slovence brez vsakega razloga, da celo brez vsake pretveze, žrtvovali laškemu imperjalizmu. Celo v Prekmurju so nam odšepnili devet slovenskih občin, da ne govorimo o hrvaških naselbinah ob Nežiderskem jezeru, ki segajo skoro do Požuna. Izgubimo prekmurske Hrvate, katere bi bilo čisto lahko priklopiti državi SHS. V Banatu izgubimo na račun Rumunov, veliko našega prebivalstva. Izgubimo takozvane Kraševane o kraševski stolici, katoliško jugoslovansko ljudstvo, ki bo gotovo izgubljeno, poleg pravoslavnih Srbov izgubimo dober del katoliškega plemena takozvanih Bunjevcev. Meje v Albaniji so nam neznane, a gotovo tudi tam ne bomo rešili vsega našega prebivalstva, brezdvomno pa pride pod Srbe 300.000 Jugoslovancev v južni Makedoniji.

Mi nismo zahtevali ničesar drugega, kot narodnostne meje, izmed vseh narodov, ki so priglasili v Parizu svoje zahteve, smo bili najbolj skromni in edino pri nas se je brez vsakega razloga, kršilo narodnostno načelo. So slučajji, ko narodnostnega načela iz drugih razlogov ni mogoče dosledno izvesti,

pri nas ga niso izvedli tudi, ko ni bilo nobenega drugega razloga, kakor suho nasilje. Pariški mir bo torej za nas mir suhega nasilja izvršen po italijanskem pritisku.

Sklep šole v Radvanju.

V Radvanju pri Mariboru se je ustanovila pred dobrimi 50 leti strogo nemška šola, seve ker je bila doslej radvanjska okolica zagrizeno nemškutarska. Ta nemška šola v Radvanju je dogospodarila z nemščino letos aprila. 50 letno nemško starko so zamenjali s popolnoma slovensko novorojenko, da bi pod okriljem slovenske uprave rasla in se razvijala. Po zvanji so bili na slovensko ustanovljene šole v Radvanju slovenski učitelji, ki so se oprijeli težavnega dela v šoli z vso vnemo, pridnostjo in požrtvovalnostjo. Narodno zavedno učiteljstvo je ravno na tej šoli doseglo v dokaj kratkem času take uspehe, kakor poprej nemški šolniki nikdar! Javno pohvalo zaslužijo g. učitelji in pa tudi učenci, ki so se s tako pridnostjo poprijeli poduka v materinščini. Da se tem marljivim učencem v Radvanju da nekako javno pohvalno priznanje, se jim je obljubilo in tudi po časopisih razglasilo, da se bo priredila ob sklepu šolska slavnost, kakor so se vršile na vseh šolah v mariborski okolici. Te slavnosti bi se naj udeležili poleg otrok, učiteljev, šolskega nadzornika in okrajnega glavarja tudi stariši otrok in razni drugi dostojanstveniki. Vršile so se že priprave za to šolsko slavnost. Učitelji so se trudili, da kolikor mogoče dobro pripravijo šolsko mladino za to slavlje. Otroci so pa v otroškem veselju že šteli dneve in ure do te sklepčne slavnosti, pri kateri bodo najmarljivejši izmed njih javno pohvaljeni in celo obdarovani. Učiteljstvo in otroci so se z vso gotovostjo zanašali na to prireditve, ki bi naj bila dokazala nemškutarski okolici Radvanja, da se mladostna Jugoslavija briga in je pripravljena tudi primerno nagraditi naš up in nado, našo šolsko mladino. Sklep šolskega leta na šoli v Radvanju se je vršil 30. t. m., a — brez vsake slavnosti! Otroci, učitelji in stariši otrok so bili razočarani in so si dali tudi opravičenega duška v godrnjanju, češ: Samo s praznimi obljubami nas lakirajo in ž njimi farbajo po listih in časnikih. Ako so bile sklepčne šolske slavnosti na vseh šolah v okolici Maribora, zakaj se je napravila izjema v Radvanju? Koga zadene tozadevna krivda? Učiteljstvo in šolsko vodstvo je dregalo vedno na okrajnem glavarstvu, naj se priredi ta slavnost, a brez uspeha, ker mladim ljubnega dr. Lajušica ni doma, njegov zastopnik pa ne kaže menda veliko smisla za obdarovanje marljive šolske mladine. Da se je ta prepotrebna slavnost opustila, je nadalje pripisovati brezbriznosti g. šolskega nadzornika, kateri bi bil moral na vsak način poskrbeti, da se izpolni sklep okrajnega šolskega sveta in po listih raztrobljene obljube. Ako bode v prihodnjem šolskem letu naše učiteljstvo in mladina kazala manj navdušenja za poduk in učenje, bo to nazadovanje posledica, ker se pri nas preveč govori in obljublja, stori in izpolni pa se le malo, večkrat — prav nič!

Razne novice.

V Beogradu so se sestali 31. avgusta zastopniki parlamentarnih strank na skupni pogovor. Vsak klub je naznanil svoje pogoje, pod katerimi bi stopil v koncentracijski kabinet. Dr. Korošec je izjavil, da je Jugoslovanski klub pripravljen le tedaj stopiti v vlado, ako bo v njej zastopani radikalci in demokrati. Na tem sestanku se je ugotovilo, da so razmere za koncentracijski kabinet ugodne, naj bi se pričelo takoj s poganjanji med radikalno in demokratsko stranko.

Naše ministrstvo za notranje zadeve je izdalo občinam nalog, naj prično s pripravo za sestav alfabetskih volilnih listin.

Beogradska vlada je sklenila, da opusti dosedanja diplomatska zastopstva na: Španskem, Portugalskem in Danskem ter ustanovi mesto njih konzulate. Konzuli bodo lahko pedaniki dotičnih držav samih.

Minister za vojno in mornarico sporoča, da se prične v najkrajšem času pouk na pomorskih šolah v Bakru in Dubrovniku. V šole se bodo sprejemali vsi državljani SHS kraljevine.

Naš vojni minister Hadžič je prišel v Ljubljano in nadzoruje čete.

V **Budimpešti** se bo najbrže poslovil tudi Fridrichov kabinet. Na čelo nove vlade bo stopil sedanji trgovski minister Franc Heinrich. V kabinet bi bili tudi sprejeti: Garamy, Lovascy in Pereny. Vsi drugi ministri bodo ostali na svojih mestih. Odločitev je odvisna od entente.

Clemenceau je brzojavil rumunski vladi in zahteva, da ne dopušča mirovna konferenca nikakršnega kršenja mej, ki jih je določila med našo kraljevino in Rumunijo v Banatu.

Belgija zasede dele Nizozemske. Belgija zahteva od Nizozemske, da ji odstopi ozemlje ob izlivu reke Schelde. Ker se pa Nizozemska temu brani, namerava Belgija z vojaštvom zasesti zahtevano sporno ozemlje. Spor med Belgijo in Nizozemsko je postal skrajno oster.

Amerika je bile odposlala na francosko bojišče 2,800.000 mož. Vsacega od teh vojakov so vežbali že v Ameriki 6 mesecev in v Franciji pa dva meseca. Predno je posegla Amerika v svetovno vojno je posedala samo 600.000 mož, po sklepu premirja pa nad 2,500.000. Od Američanov je padlo na bojiščih 50.000, ranjenih pa je bilo 260.000.

Nemci v Gradcu so začeli uvidevati, da je zanje življenskega pomena za prihodnost znanje slovenskega jezika. Predvsem, priporočajo višje oblasti nemški mladini udeležbo pri kurzih za slovenščino. Marsikateri Nемец bode sčasom prisiljen si iskati kruha v Jugoslaviji. V tej borbi za kruh in prehrano bo treba stopiti z Jugoslavijo v ožji stik, za to medsebojno zbliznanje pa je neobhodno potrebno znanje vsaj enega od jugoslovanskih jezikov. V Gradcu se ustanavlja vse polno slovenskih kurzov za mladino in odrasle. Nemcem se še pred nedavnim časom pač niti sanjalo ni, da si bodo morali početi zabijati

v svojo nemško trdovratne butice jezik — barbarov. Kdor zmerja, kupi, pravi Nемеc. Ta rek se uresničuje na nekdaј tako oholih Gradčanih, ki so lajali samo svojo nemščino, s katero se je baje shajalo po celem svetu. Pa te bajke o svetovnosti nemškega jezika so zatrnile v prebavi nemški torbi.

Graška deželne vlada naznanja javnosti, da je entanta popolno na prenehala z uvozom živil v Nemško Avstrijo, osobito z moko. Vlada se ne more veliko zanašati na novo žetev, morala bo dosedanje delitev živil in moke zmanjšati. Vlada pa zagotavlja graško prebivalstvo z zagotovilom da se bo potrudila na vso moč, da se kolikor mogoče pomanjkanje živil omeji in prepreči. Pomanjkanje trpeče ljudstvo naj se tolaži z dejstvom, da je ra Dunaju in po drugih mestih Nemške Avstrije, kar se tiče prehrane, še slabše nego v Gradca. Sedaj naj Nemci povdarjajo in se držijo svojega rajhovskega gesla v svetovni vojni: „Durchhalten“ s skrčenim želodcem

Zborovanje SLS se je vršilo v pondeljek zvečer v dvorani Jugoslov. Strokovne Zveze. Brez posebnih vabil je došlo na zborovanje lepo število somišljenikov in somišljenic. Presređoval je načelnik mariborske SLS dr. Leskovar, urednik Golec je poročal o političnem položaju, dr. Kovačič pa o položaju v Prekmurju. Govorili so še dr. Čapuder, Vl. Pušenjak in o. Bernard. Prihodnji mesečni shod prvi pondeljek v oktobru ob 18 uri.

Ravnatelj Schwaiger od 1. septembra naprej ni več vodja stanovanjskega urada. Na njegovo mesto je prišel nov mož, od katerega upamo, da bo njegovo delovanje tako, da si niti Malim Novicam ne bo treba pečati z njim. Pred vsem je zahteva slovenskega občinstva, da ni v uradu nikake korupcije in da se nemški gospodi, ki se še košati po slovenskem Mariboru, število stanovanj, oziroma sob skrči. Edino na ta način bo mogoče odpraviti ali vsaj ublažiti stanovanjsko bedo naših ljudi v Mariboru. Na vsak način pa pričakujemo od slovenskih odvetnikov, da se ne bodo več s tako veliko vnemo potegovali za Nemce in Nemke. V navado je že prišlo, da se zateče vsak „preganjan“ Nемеc ali nemčur k slovenskemu advokatu. Ta bolezen se mora v bodoče korenito odpraviti.

Na naslov lavantinskega viadike v Mariboru se je danes odposlalo nad 1000 (govori tisoč) podpisov iz Maribora za predalček slovenske pridege v stolnici slovenskega Maribora. Prošnjo je podpisalo 500 družin in 500 samcev. Sedaj smo pa res radovedni, morda bo imela ta pot ponižne prošnje v sicer demokratični državi več vpliva na prepotrebno izpolnitev slovenskih zahtev v stolnici kakor naši opomini v „Malih“. Bomo videli, morda je zatiral doslej naše tozadevne zahteve strah pred „glasovanjem“, katerega so pa prepodila najnovejša poročila gotovo iz tenko in plahovernih src v naš Maribor.

Mariborska bolnica se ponaša v novejšem času s primarijem kirurškega oddelka dr. Mirkom Crnič. Zdravstveni odsek za Slovenijo nam je poslal

tega javnosti dokaj znanega delavca na kirurškem polju nekod iz Kranjske. Navadni naši kirurgi so vam doslej operirali bolnike samo na bolnih udih in delih telesa, g. dr. Mirko Crnič vam bo ob asistenci „civilne sestre“ Mime zoperiral zdravega človeka od pet do glave, iz operacijske sobe preko praga bolnice na cesto. Tozadevni dve operaciji je pred prav kratkim časom izvršil s sodelovanjem zdravstvenega odseka iz Ljubljane na svojih dveh kolegih: dr. Marjan in Majcenu. Operaciji ste bili izvršeni z vso „kolegijalnostjo“, požrtvovalnostjo, ker se je g. kirurški primarij pripravil za to delo z obiski in posvetovanji pri sanem zdravstvenem odseku v Ljubljani. G. kirurgu „častitamo“ k uspehu nad kolegi, ki so se že trudili in uspešno delovali na mariborski bolnici pred dohodom g. primarija Crniča. Upamo, da se bo g. kirurg lotil še drugega na bolnici nastavljenega osobja, da ga počasi zoperira enega za drugim preko praga, da bo potem deloval v mariborski bolnici kot nekak paša v spremstvu novih nastavlencev in njemu dokaj drage sestre Mime, katero smo že enkrat omenili in priporočali zdravstvenemu odseku v Ljubljani za v nagrado odpustive iz naše bolnice, katero oskrbujejo usmiljenke, ne pa civilno ženstvo.

Invalidi nam sporočajo: Bili smo 27. t. m. pri nadpregledu. Razdelili so nas po vrsti kakor zdrave vojake. Nek mlad pešec, ki je stal pri vratih, nas je klical po imenih, da se pripravimo in po potrebi slečemo in pokažemo svoje rane ter pohabljenja nad pregledni komisiji. Eden izmed invalidov pa ni mogel takoj skočiti na noge, ko ga je poklical oni pešec, a tudi pri vsej dobri volji ni mogel, ker je revež brez noge, pa mu je zabrusil ta mladin surovo, češ: „Bog te frdamej, ali ne boš skočil.“ Ali se tako govori s siromakom, ki ni sam kriv, da ne more takoj izpolniti vojaškega povelja? Z invalidi pač treba nekoliko trpeti in dostojneje govoriti.

Za vojne vjetnike. Ker je pariška mirovna konferenca sklenila, da se morajo izmenjati oziroma vrniti v svojo domovino vsi vojni vjetniki, so že začeli prihajati prvi vlaki z vojnimi vjetniki in interniranci. Na mariborskem kolodvoru jih sicer sprejme godba, jih pozdravijo zastopniki vojaških in civilnih oblasti, a to je pa tudi vse. Nejno potrebno bi pač bilo, da bi se sestavila posebna komisija, ali recimo komite, ki bi skrbel za prehrano teh vojnih vjetnikov, za stanovanja ter za smotreno inštradiranje teh trpinov, kajti pred dnevi se je pripetil slučaj, ko so 30 iz Amerike se vračajočih vojnih vjetnikov spravili iz Maribora v Ptuj, drugega dne zopet nazaj, a reveži so bili brez prehrane in brez lastnih sredstev. Merodajni činitelji, zganite se!

Mariborski pekovski pomočniki štrajkajo. Ker so se pogajanja med peki in pekovskimi pomočniki razbila vsled pretiranih mezdnih zahtev pekovskih pomočnikov ter so isti stopili v štrajk, se je bati pomanjkanja kruha. Da se to prepreči, je mestni magistrat dogovorno z pekovskimi mojstri, ki so se zavezali z vsemi močmi delati na to, da ne nastane pomanjkanje kruha, odredil začasno prepoved peči belo pecivo. Prepoved stopi v veljavo z dnem razglasitve.

Advokatje kot gobe po dežju, ta izraz, ki je bil zapisan v sobotni „Straži“, nekaterim gospodom ni všeč. Gobe so vendar delikatesa, zlasti če so suhe. V srednjih časih imajo naravnost bajne cene. Poznamo ljudi, ki so med vojsko

obogateli pri trgovini s suhimi gobami in marsikatera ženica si je z nabiranjem gob prislužila več, kakor da bi šla delat na polje. Ne vemo torej zakaj se čuti kdo užaljenega, ako ga primerjamo z gobo? Res da, se dobe tudi strupene gobe med dobrimi, a človek se jih lahko varuje. Ako je ne pozna, naj jo pusti pri miru.

Firma skupnosti. „Mariborski Delavec“ piše, da hočemo na Koroškem „tik pred glasovanjem ubiti vsako narodno delovanje ter prodati del slovenske Koroške Nemški Avstriji“ in da „sma-trajo klerikalci za mnogo važnejše delo zabavljanje po shodih proti beogradski vladi, nego pa resno in požrtvovalno delo na Koroškem“ — a mi, to je liberalci, bomo šli svojo začrtano pot naprej in bomo skušali storiti vse, kar zahtevata narod in domovina v teh resnih časih od nas“. Ne vemo, kakšno pot so si začrtali, vemo pa, da mora biti ta pot zelo malo izhojena, ker v prejšnjih časih ni bilo o potih slovenskih naprednjakov po Koroškem nobenega sledu. Izhojena in začrtana so bila samo ona pota, po katerih so hodili vam tako zopni „klerikalci“. Mi imamo v vsaki občini ako ne večino vsaj nekaj zanesljivih oseb, imamo številne, deloma zelo cvetoče organizacije, imamo izurjene in požrtvovalne agitatorje, imamo izkušene bojavnike. Ako hočete iti preko vsega tega in si začrtati nova pota, boste vozili slabo. Nam je na zadnje vse eno, kako vozite vi sami, toda tu gre za nekaj več, gre za glasovanje na Koroškem in bojimo se, da bo izpadlo pod pričakovanjem, ako ne bomo hodili po starih izvoženih in preizkušenih potih.

Državna posredovalnica za delo, podružnica za Maribor in okolico. V preteklem tednu od 25. do 30. avgusta t. l. je iskalo delo 107 moških in 45 ženskih delavnih moči. Delodajalci so iskali 48 moških in 26 ženskih delavnih moči. Posredovanj se je izvršilo 39. Od 22. februarja do 30. avgusta je iskalo delo 3318 delavnih moči, delodajalci so pa iskali 3298 delavcev. Posredovanj se je izvršilo v tem času 739. Dela iščejo: 78 pisarn. moči, 89 trg. pomočn. in prodajalk, 32 pekov, mlinarjev, mesarjev, 29 krojačev, čevljarjev, šivilj, 26 natakarijev in natakarič, 22 kurjačev in strojnikov, rudarji, železstrugarji, ekonomski, mehaniki, tovarn. delavci, služkinje, sobarice, kuharice, dninarice, učenke i. t. d. V delo pa sprejme posredovalnica: zidarje, tesarje, sodarje, kotlarje, čevljarje, mizarje, drvarje, hlapce, voznike, opek. delavce, strojne perice in pletilke, služkinje, sobarice, kuharice i. t. d.

Cemu imamo državne posredovalnice za delo? Vlada je sicer ustanovila v Mariboru in tudi po drugod državne posredovalnice za delo, da preskrbi revnim brezposelnim brezplačno službe in dela, toda na nekaj je pri tem pozabila. V Mariboru in sigurno tudi po drugod se nahaja še vedno vse polno zakotnih in zasebnih posredovalnic za brezposelne oziroma služb iskajoče osebe. Te zasebne in zakotne posredovalnice izkoriščajo na nečedni način brezposelne osebe.

Tako n. pr. se zahteva od dekle do 40 K posredovalnine, ako hoče dobiti službe, od natakarič pa celo 100—120 K. Ali ni to brezvestno izkoriščanje teh revežev? Merodajne činitelje pozivljamo, da posvetijo svojo pozornost temu nedostatku ter nemudoma odpravijo zakotne in zasebne oderuške posredovalnice za delo.

J. S. Z. skupina železničarjev priredi prihodnjo nedeljo izlet v Limbuš. Po skupnih večernicah se vrši v prostorih gostilne J. Robič ljudski shod in veselica. Domačini kakor sosedge iskreno vabljeni.

Trgovski krogi in prebivalstvo se opozarjajo na nevarnost, ki preti kupovalcem kisa in kisove esence, ker se je v zadnjem času opetovano dognalo, da vsebuje kupljeno blago velike množine strupene mravljične kisline. Trgovcem se nasvetuje, da pošiljajo vzorce pri nakupovanju kisove esence drž. kmet. kemičnem poskuševališču in preskuševališču v Mariboru v preizkušnjo, da se bodo obvarovali nepotrebnih škod. Proti prodajalcem zdravju škodljivega kisa se bode strogo postopalo po obstoječih predpisih.

Kam so izginila jajca? Se pred tedni je bilo na mariborskem trgu dobiti cele košare in jerbaze jajc. Ker je pa mestni magistrat določil za jajca najvišje cene, so jajca naenkrat izginila, kajti na mariborskem trgu ne dobiš nobenega jajca več. Pač pa pokupijo verižniki na kmetih velike zaloge jajc, katere prodajajo na tihem ter delajo pri tem lepe dobičke. Ali bi ne bilo bolj umestno, ako se bi magistrat rajš več brigal za nečuvano visoke cene pri trgovcih, ki svojemu blagu že davno ne pripenjajo cen! Zal, da smo zopet zašli v razmere bivše Avstrije.

Prodaja sodov. Naše poročilo o prodaji sodov v toliko popravljamo, da okrajno glavarstvo sode ni prodalo skupno, ampak jih prodaja posameznim ponudnikom — kmetom. Prihodnja prodaja sodov bo pri Götzu v sredo, dne 3. septembra.

Na cesto je vrgel Čeligov šafer ubogo vdovo Cecilijo Rat v Pekrah. Mož je padel v vojni in sedaj je sirota s 5 otroci na zimo na cesti. Vprašamo okrajno glavarstvo, ali imajo posilnemiški šafarji pravico metati uboge družine kratkomalo na cesto?

Obletnica nemškega barbarstva. Dne 28. avgusta je obhajalo belgijsko mesto Louvain žalostno petletnico kot spomin na nemška barbarstva dne 28. avgusta 1914, ko je dal pruski general Mannteufel (nomen est omen, že ime znači, da je bil ta general hudič v človeški podobi) ustreliti v mestu 200 nevojaških oseb, ne da bi te žrtve nemškega barbarstva bile kaj zagrešile. Po mestnih ulicah se je v nepreglednih vrstah pomikal dolg sprevod. Številni govorniki so z zadoščenjem naglašali, da osveta za ta grozodejstva ni izostala.

Pekre pri Mariboru. Napis, ki se košati v naši občini pravi: Pekre pri Maribor. Imamo še več takih spakedranih napisov.

Pohištvo za obednico, zelo lepo, iz orehovega lesa z marmornatimi tablami se proda Koroška cesta 31, pritličje, Maribor. 179

Spretnega mizarskega pomočnika, ki ima veselje za cekveno delo, sprejme Ivo Sojč, kipar, Maribor Reiserjeva ulica 26. 178